

توسعه گردشگری پایدار شهری با ایجاد محیط های اکولوژیک شهری
(نمونه موردی: رودخانه خشک شیراز)

مهشید جعفری^{۱، N}، علیرضا عبدالله زاده فرد^۲

1- گروه شهرسازی، واحد بیضاء، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضاء، ایران.

Jafari.mahshid95@gmail.com

2- گروه شهرسازی، واحد صفاشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، صفاشهر، ایران.

Abdolahzadeh.a@yahoo.com

چکیده

در کلان شهرهای امروزی با توسعه گردشگری به عنوان پویاترین فعالیت شهری روبرو هستیم، همچنین در راستای ضروریات زندگی شهری و نیاز شهروندان به گذران فراغت در شهرها با ابعاد گسترده ای مواجه هستیم. از این رو، ایجاد جاذبه های طبیعی درون شهری بیش از پیش مورد اهمیت قرار می گیرد. از سوی دیگر بلعیده شدن فضاهای اکولوژیک شهری توسط طراحی های غیر متعارف مارا بیش از پیش بر آن می دارد که با توجه به محیط های اکولوژیک شهری همچون بسترهای فراموش شده ای چون رودخانه خشک در جهت توسعه گردشگری و راهبردهایی برای توسعه آن برآییم. با ساماندهی و احیای رودخانه خشک شیراز با هدف توسعه پایدار شهری و ایجاد شرایط اکولوژیکی مناسب در چارچوب توسعه و نگهداری این محیط می توان باعث ارتقای توسعه گردشگری شهری منطقه شد. بدین منظور تحقیق حاضر به بررسی شاخصه های محیط های اکولوژیک و همچنین شاخصه های گردشگری شهری در کلان شهر و مقایسه ای این شاخصه ها با رودخانه خشک پرداخته شده است. در این پژوهش از روش تحقیق مطالعات اسنادی و کتابخانه ای و همچنین ارزیابی شاخصه های اکولوژیک شهری و پایداری شهری با ایجاد محیط اکولوژیک شهری رودخانه خشک شیراز پرداخته شده است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان دهنده آن است که رودخانه خشک تمامی پتانسیل های مربوطه به شاخص های مورد ارزیابی را داشته که می توان به موجبات آن به حفظ و احیای این محیط اکولوژیک شهری در جهت پایداری پرداخت.

کلمات کلیدی: گردشگری، پایداری شهری، محیط اکولوژیک، اکولوژیک شهری، رودخانه خشک شیراز.

1. مقدمه

امروزه توسعه شهری و صنعتی باعث برهم زدن نظم طبیعت شده و موجب تغییر در ساختار اصلی و اولیه مناطق طبیعی مانند رودخانه ها، آبگیرها و علفزارها که در گذشته ساختار پایدار و متعادلی داشتند، شده است. با تحلیل رفتن این لکه ها و کریدورهای طبیعی، ارتباطات در داخل اکوسیستم و بین اکوسیستم های مجاور به تدریج قطع شده و ناپایداری و عدم تعادل را موجب شده است [1].